

За кого би училищният звънец

От векове на този ден училищният звънец събира радостта на ученици и учители, от векове той е ден — начало на умдряване и нравствено просветление. Първия учебен ние винаги сме свързвали с трите най-важни неща в живота — Вярата, Надеждата и Любовете. И всяка година техен символ са живите цветя, китките здравец, менчетата с бистра вода.

Но вчера училищният звънец събра русенските деца на

в общоградския
протестен
урок
по екология?

градския площад с черни знамена, траурни ленти и венци от сухи цветя Това бе първи

ят общоградски урок по екология — урок за децата, но и за възрастните, урок по човешко достойнство. Призовавани от Синдиката на българските учители, Учителския синдикат към Конфедерацията на труда „Подкрепа“ и Синдиката на просветните дейци, хиляди русенски ученици, учители, родители (включително и нашите депутати във Велико народно събрание (изразиха своята тревога, болка и протест срещу отнетото им законно човешко право да дишат чист въздух. Защото, както казва за Русе поетът Георги Константинов, „...вместо за нова играчка, и вместо за шарена княжка, гук децата понякога плачат за истинска детска въздишка“.

Едно след друго децата заставали пред микрофона

(Следва на стр. 3)

Красимира ВАСИЛЕВА
Ваньо ТОДОРОВ
Снимки: Иван ЦОНЕВ

За кого би училищният звънец

(Продължение от стр 1)

всекидневно измъчващия ги въпрос: „Кой и докога ще ни отнема въздуха, здравето и игрите на нашето детство?“ А „нагледните материали“ в този тревожен, особен урок биха плакати с надписи: „Снасетe моя град!“ „Милост за природата!“ „SOŠ, хлор!“ „марлени маски, противогази...“

С духа на този урок бе изпълнено обръщението на участниците в него към Велико народно събрание, правителството и чрез президента на републиката д-р Желю Желев — до Съвета за сигурност, Комитета за правата на човека при ООН, до ЮНЕСКО и до президента на Румъния, което гласи:

Пряният учебен ден е огласен от песните и осветен от радостните очи на българските деца. Но за нас, русенските учители, ученици и цялото русенско гражданство, той е тревожен. Тези загорели от слънцето и чистия въздух от планината и морето деца откога се връщат в Русе, когато не спира обзаването с хлор, вулкани и други вредни за здравето и опасни за живота вещества от румънския комбинат в град Гюргево. Тежкия и отровен въздух вече девет години руши дробовете ни, очите ни, кръвта ни. Свидетели сме на усипята

на нашата страна да спре екоцида над Русе, но същевременно сме безкрайно тревожни, че от румънска страна не се вземат нужните ефикасни мерки за отстраняване на опасността, която грози Русе и Гюргево. Съобщенията на медиите в пресата за концентрацията на вредните вещества говорят за крайно тежката обстановка в града ни. Двеста хиляди русенци са разтревожени и от опитите на румънското правителство да отхвърли отговорността си за тази екологична трагедия. Учителите и децата на Русе, техните бащи и майки не могат да живеят и работят спокойно и плавно в тази вредна за здравето и опасна за живота обстановка. Ние живеем с чувството за обреченост, защото освен редовните обзавания от Гюргево, тревожни ни и евентуална опасност от авария или земетресение, тъй като градобоите Гюргево и Русе са в такава зона.

Чуите нашия 200-хиляден вик за помощ! Спасете ни! Призовете европейската и световната общественост да ни се притекат на помощ!

Нашият град има 19-вековна история, той е сред найстарите градове в Европа! В него са израснали видни личности, а днес тук живеят хиляди честни, достойни граждани на България, които ми

леят за Русе и неговата съдба. Нека не допускате да умира един град, защото това би било най-зловещият урок по екология за бъдещите граждани на планетата.

В отговор на зова на русенци прозвуча посланието на президента на НРБ, прочетено от народния представител Георги Аврамов:

Скъпи деца на град Русе, С болка пиша това писмо. Сега, когато вие започвате новата учебна година, когато вниманието ви и силата ви трябва да бъдат насочени единствено към усвояване на знания, вие сте принудени всекдневно да страдате от жестоките обзавания, на които е подложен град Русе. Вашето ежедневие и това на вашите родители нанстина се е превърнало в борба за оцеляване. Аз лично съпребивавам мъката ви, породена от безплотието на всички досегашни опити да се разреши десетгодишният хлорен екинд. Престъпната нехайност на тоталитарния режим към здравето и живота на хората в нашето общество най-ясно се вижда именно във вашия град. Ситуацията безспорно е достигнала своя кожен предел.

Своего гражданско отношение към всичко това аз изразявам като съновател и участник на Русенския комитет и искам да ви уверя, че и сега

в качеството си на Председател на Републиката ще направя нанстина всичко възможно, за да бъде дидирана един път завинаги тази нечовешка обстановка. Преди няколко дена изпратих официално писмо до Президента на Румъния г-н Илиеску, в което ясно и категорично изразявам позицията си относно този безпрецедентен случай и настоявам за незабавното му разрешаване. Получих уверенията му, че ще бъде проведена международна експертиза и в най-скоро време проблемът ще бъде разрешен в съответствие с международните норми.

Запазете вярата и надеждата си. Аз съм убеден, че вие ще живеете и растете в една чиста в екологично отношение среда — едно неотменимао право на всяко човешко същество.

Оставам с вас
Д-р Желю ЖЕЛЕВ
15. 09. 1990 г.

И в този ден, лишени от пист въздух, ние оставаме все още съхранили своята Вярa. На дежда и Любoв. Именно като израз на незагубената надежда и несломилото ни отчаяние след урока по голмата европейска река заплаваха хвърлените от учениците венци от изсъхнали цветя — като пореден зов за помощ. Като апел към всички.